

יד. זיווג חקירה בענין הזיווגים אם מה' אשה לאיש מדוע נענש הנושא אשה לשם ממון וכיוצא וגם יש לחקור בשמשון דכתיב כי מה' היה ונענש ובקונטרס הנזכר אות כ"ו הבאתי אני הדל דברי הרב שבלי הלקט ח"ב סי' מ' וע"ש מ"ש אנא זעירא על דבריו עיין שם באורך בס"ד:

טו. זאב (ט) אחד יש שקורין לו לופגאר"ו והוא בן אדם ומשתנה לזאב ובשעה שמשתנה לזאב רגליו יוצאים בין כתפיו כך בנימין בין כתפיו שכן. וזה סגולה להנצל מזאב זה בשעה שנכנס לבית ליקח דשן הצבור באש וישליך אילך ואילך ולא ינזק ממנו וכך היו עושין במקדש משליכין דשן אצל המזבח דכתיב ושמו אצל המזבח. רבינו אפרים ז"ל בפ"י התורה כ"י פ' ויחי ועוד האריך: טז. זאב שנהפך לאדם אפילו שהוא משתנה לאדם בכל שעה יש לו זנב כך היתה רצועה יוצאה מחלקו של בנימין ונכנסת לתוך חלקו של יהודה ועליה היה בנין בית המקדש. רבינו אפרים ז"ל שם פ' ויחי: יז. זלפה עיין במערכת פ' אות ל"ג:

יח. זו עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו. זו גימ' אחד כמ"ש מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. יצרתי שלא נברא העולם אלא בשביל ישראל ועשיתי יצירה חדשה ויפח באפיו נשמת חיים לרוח ממללא כמ"ש מהרימ"ט ז"ל לשבחו ית' וז"ש תהלתי יספרו ועמ"ש בצוארי שלל. והנה בפ' אחת דברי אלקים שנים זו שמענו. פירש הרב כמהר"ר יהודה קוריאט ז"ל זו ר"ת זכור ושמור כי בדבור אחד נאמרו עכ"ד: יט. זאת היא השכינה כמ"ש בזהר הק' ובתיקונ' בכמה דוכתי וכמ"ש"ל וכי כתיב וזאת שם רמז יחוד קב"ה ושכינתיה ו' רומז לקב"ה חה רמז וזאת אשר דיבר להם אביהם שיכוונו ליחד קבה"ו תדיר בכל מעשיהם וז"ש וכל

דבש דיבורים

(ט) ע' מד"ק מע' ב' אות כ"ב, בהשמטות אחר המדבר.

מעשיך אפי' צרכי גופך אכילה ושינה וכיוצא וזהו מעשיך יהיו לשם שמים שם רומז לשכינה שמים לקב"ה וז"ש וזאת קבה"ו אשר אימא אביה"ם רמז לאבא:

ואפשר לפרש איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת. במ"ש את ה' אלהיך תירא לרבות ת"ח ואמרו בזהר הק' ורבינו האר"י ז"ל דמשה רבינו ע"ה היה אומר ה' אלהיך על השכינה, ונמצא דאת דמרבה ת"ח הוא כתוב כביכול אצל השכינה את ה' אלהיך תירא דהיינו לירא מהשכינה. וז"ש איש בער במקום קול קול דכתיב הקול קול יעקב נעשה בע"ר גימ' ב' פעמים קול והמלאכים שעמו הם אבלים כמ"ש בזהר הקדוש וזהו ר"ת איש בער לא ידע וכסיל אבליו והוא בחסרונו אינו מכבד ת"ח ואינו רוצה ללמוד תורה מהם כי בסכלותו לא יבין את זאת כלומר אינו מבין את הנאמר גבי זאת שהיא השכינה את ה' אלהיך תירא שהיא השכינה והאת הוא מרבה ת"ח והוא לא יבין את דכתיב אצל זאת מלכות שמים ודו"ק:

כ. זכרים אמרו במדבר רבה פ"ג כבודו של הקב"ה עולה מן הזכרים. ואפשר

טעם לדבר ונקדים אשר שאלוני דרבים בתורה חכמי המערב שאלו ישאלו מה טעם נשים פטורות מסוכה ומלולב והלא הסוכה והלולב הם להמשיך חסדים ומקיפים דאימא וז"א אל המלכות ומטעם זה לחייבו הנשים לתקן המ' דשייכי גבה עכ"ד:

ואני בעניי השבתי איברא דאמרו בזהר ור"מ דכל נשי ישראל אחידן בשכינה. אמנם אדרבא מטעם זה הם פטורות בסוכה ולולב כיון שמצות אלו לתקן המ' וצריך שיהיו ע"י הזכרים להמשיך מאימא ומדכורא אל הנוקבא. ונשים פטורות זכר לדבר אין חבוש מתיר עצמו ועל דרך שלא יאמרו לכבוד עצמו הוא דורש. וגם שהיחוד על ידי שהמ' מעלה מ"ן. ונראה מהזהר הקדוש פ' ויחי דף רמ"ה ע"ב דמ"ן הם מנשמות הצדיקים דכורין וזהו כח זכר ע"ש ולזה נשים פטורות. אמנם הגם שהם פטורות יכולים לעשותם כמי שאינו מצווה ועושה ולדעת ר"ת